

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3214/05
14.12.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Биљане Драгојевић, Власте Јовановић, Јелене Боровац и мр Љубице Јеремић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против противника предлагача Електропривреде Србије - "ББ", Института "ВВ" и Републике Србије, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво из Београда, ради одређивања накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији противника предлагача Института "ВВ", изјављеној против решења Окружног суда у Београду Гж.2935/03 од 19.06.2003. године, у седници одржаној 14.12.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА као неоснована ревизија противника предлагача Института "ВВ", изјављена против решења Окружног суда у Београду Гж.2935/03 од 19.06.2003. године у делу којим је у односу на њега потврђено решење Петог општинског суда у Београду Р.106/96 од 25.12.2002. године, осим у погледу рока и начина исплате утврђене накнаде.

У овом делу се оба наведена решења ПРЕИНАЧУЈУ тако што се обавезује противник предлагача Институт "ВВ" да износ утврђене накнаде плати предлагачу у једнаким тромесечним ратама у року од десет година, почев од истека године дана од правноснажности решења, с тим да на доспеле рате плати и камату у висини раста цена на мало, према последњим објављеним подацима Републичког органа надлежног за послове статистике.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Петог општинског суда у Београду Р.106/96 од 25.12.2002. године је (ставом другим изреке) утврђена накнада за одузето земљиште предлагача и то кат.парц. аа површине 96,54 ари, уписане у зкул.вв КО ГГ и кат.парц.гг површине 3,92 ара, уписане у зкул. дд КО ГГ, обе пољопривредно земљиште ван грађевинског реона, па је обавезан противник предлагача Институт "ВВ" да предлагачу плати износ од 4.219.320,00 динара са затезном каматом од дана доношења решења до исплате, у року од 15 дана од правноснажности. Истовремено је (ставом петим изреке) противник предлагача обавезан и да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 122.812,50 динара.

Решењем Окружног суда у Београду Гж.2935/03 је одбијена као неоснована жалба противника предлагача Института "ВВ" и у односу на њега је потврђено наведено првостепено решење.

Противник предлагача Институт за нуклеарне науке је против правноснажног другостепеног решења благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побјигано решење у оквиру овлашћења из чл.386. у вези чл.400. ранијег ЗПП, који се примењује на основу чл.491. став 1. и 4. ЗПП ("Сл.гласник РС" бр.125/04) и чл.30. Закона о ванпарничном поступку, па је нашао да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из чл.354. став 1. тач.11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Противника предлагача Институт "ВВ" је као установу заступао директор у својству законског заступника у складу са одредбама чл.16. и чл.19. Закона о јавним службама у вези чл.41. став 1. и 2. и чл.63. Закона о предузећима, а не Републички јавни правобранилац, како се то погрешно истиче ревизијом. Појединачне парничне радње заступања противника предлагача извршило је посебно овлашћено службено лице по пуномоћју директора. Овом противнику предлагача су уредно достављена сва судска писмена, што се утврђује из повратница у списима, чиме му је омогућено расправљање у поступку, па нема ни битне повреде из чл.354. став 2. тач.8. ЗПП, на коју он неосновано указује ревизијом.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Комисије за расправљање по захтевима за враћање земљишта Општине Гроцка од 20.09.1993. године, које је постало правноснажно дана 23.04.1996. године, утврђено је право предлагача на новчану накнаду за одузето земљиште, које између осталог представљају кат.парц.бр. аа од 96,54 ара, уписана у зкул. вв КО ГГ и бр.гг од 3,92 ара, уписана у зкул. дд КО ГГ, а за дужника те накнаде одређен је Институт "ВВ" као корисник земљишта. Пред органом управе није постигнут споразум о накнади. У ванпарничном поступку пред првостепеним судом је утврђено да предметне парцеле имају статус пољопривредног земљишта ван грађевинског реона иако су на њима изграђене зграде и објекти противника предлагача. Вештачењем од стране вештака одговарајуће струке Градског завода за вештачење утврђена је висина накнаде, узимањем у обзир свих елемената који утичу на тржишну вредност овог земљишта, у износу од 420.00 динара по једном метру квадратном, односно за

на тржишну вредност овог земљишта, у износу од 420,00 динара по једном метру квадратном, односно за укупну површину одузетог земљишта 4.219.320,00 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно обавезали противника предлагача Институт "ВВ" као корисника земљишта које представљају предметне катастарске парцеле да предлагачу исплати накнаду у висини утврђене тржишне вредности одузетог пољопривредног земљишта, сагласно одредби чл. 42. Закона о експропријацији.

Неосновано је указивање ревизије на погрешну примену материјалног права. Право предлагача на новчану накнаду за одузето земљиште утврђено је правноснажним решењем у управном поступку у складу са одредбама Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину, по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа ("Сл.гласник РС" бр. 18/91, 20/92 и 42/98). Дужник те накнаде је противник предлагача у складу са одредбама чл.5. и чл.12. истог закона као стварни и фактички корисник одузетог земљишта, на којем се налазе његови трајни пословни објекти. Висина накнаде правилно је одређена по прописима за утврђивање накнаде за експроприсану непокретност, на чију примену упућује одредба чл.9. став 3. наведеног закона. Пошто се ради о пољопривредном земљишту, накнада коју су судови утврдили плаћа се у ратама и са каматом, у роковима и на начин прописан одредбама чл.12.б) став 1. и 3. Закона о враћању земљишта ...

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу чл.393. и чл.395. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

Председник већа-судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг